

ХРИСТИЯНСКА

МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

АДЪЕ 9 АЪ АЪЕЪ А XVI 2006 а.

ОАЪ А 0,50 еа.

В БРОЯ

ЛОВ ЗА
БОЖИЯТА
ЧАСТИЦА

Четете на стр. 4

Елти Линкс:
ДА СЛУЖИШ
КАТО
ПОСЛАНИК

Четете на стр. 5

Джиоф Гарни -
НАШЕТО
БЪДЕЩЕ ОТ
МИНАЛОТО

Четете на стр. 5

Абонамент за вестник

Християнска мисъл

Адрес: гр. София 1839, кв.
Враждебна, ул. 8 №49
Юлиан Ангелов Иванов.

Цена за 12 месеца - 6,00 лв.

ЛАГЕР ИЛИ НЕ

Петя НАКОВА

Звучи като "Сделка или не". Защото наистина си е сделка. Даваш малко – получаваш обслужване като в петзвезден хотел. Разбира се, не лукса на условията, а на развлеченията. Защото в България все повече туроператори и хотели, борейки се за клиенти, намират аниматори, за да развличат гостите. Това може неформално дори да увеличи броя на звездите в категорията им. В случая се оказва, че нашата църква си е взела поука от укора на Исус Христос, че синовете на това време са по-остроумни спрямо синовете на виделината (Лука 16:8). Детските, юношеските и младежките лагери се организират все по-успешно в духа на най-добрите аниматорски постижения. Дори повече, защото, докато в хотела, където сте отседнали, целят само да прекарвате времето си добре, в летните лагери на църквата под формата на развлечения се поднасят вечни-

те истини. Един кратък разговор в моята съботноучилищна юношеска група показа, че децата са ги схванали. "Когато затвориха "банката", осъзнах, че парите не са най-важното нещо" – каза Дани от София за тазгодишния лагер на хижа "Гургулица". В случая хартиените листчета с ликове на младежките ръководители се "обезцениха" от "инфлацията". И ако в началото на учебната година говорим за лагери, то е, защото качествената почивка често допринася за качествен учебна година.

"Аниматорът е смесица от социален работник, педагог, терапевт, спортист, клоун, артист, специалист по всичко" – каза пред вестник "Капитал" Катя Атанасова, генерален мениджър на "Анимация" в "Некерман". В църквата тези специалисти по всичко вече не наричат себе си аниматори, а просто ръководители.

"За мнозина стартирането на програма "Изследовател" през май 1995 г.

Христо Станев като пророк Илия

бе изгубена кауза – писа тогава за нашия вестник Христо Станев, ръководител на клуба. – Изминалите 10 години опровергаха това мислене." Клубът работи с деца между 12 и 16-годишна възраст, негово подразделение е клуб "Приключенец" за деца от 7-годишна възраст нагоре. Всъщност летните лагери са завършекът на целогодишната работа с децата, но включват още две възрастови групи: 16 – 20-годишни и 20 – 35-годишни.

Ръководителите са няколко пасторски семейства – Панайотови, Станеви, Томанови, Николови,

които организират всичко – подбор на мястото на лагера, настаняването, застраховките, менюто, програмата от сутрин до вечер.

Работният им ден започва преди събуждането на първото от около 100 деца (но понякога надминават 200). Обикновено лагерът е организиран като живот в реалността на някоя библейска история – по времето на Илия например, на племена или държави. Преди закуската за по-малките има строй и проверка със "знамена" и "девизи" на племената, т. е. отборите. Винаги след-

ва духовна част, адаптирана за възрастовата група - с песни, сценки, културен театър. После се решават задачи, свързани с наученото, има т. нар. ателиета – работа по групи. Децата изрязват и лепят, по-големите изследват библейски теми и решават тестове, ребуси, участват във викторини. Времето около обяд и следобяд е свободно за лагериците, но ръководителите го използват за подготовка на следобедните игри. Всеки ден те трябва да са различни и включват както спортни и състезателни, така и т. нар. писти.

Продължава на стр. 6

НАТАША КАМПУШ – МОЯТА НЕИЗВЕСТНА СЪСЕДКА

"Срещнах похитителя ден преди да се самоубие" – споделя съседът му Вениамин Тончев

Вениамин ТОНЧЕВ

Изведнъж нашето тихо и спокойно селище Щрасхоф стана световноизвестно. Телевизионни и радиоекрани от цял свят стоят на улицата, снимат и вземат интервюта от съседите. Най-често задаваният въпрос е: "Нищо ли не усетихте през времето на това дълго съседско съжителство?". Отговорът на всички нас е един и същ: "Не." Факт.

Когато в утрото на втори март 1998 г. беше отвлечена тогава 10-годишната Наташа Кампуш, всички бяхме шокирани. Събитието не слизаше от страниците на вестниците дни наред. Полицията проведе най-мощната дотогава издирвателна акция, но детето не беше намерено. С течение на времето всички започна-

Вениамин Тончев пред затворената улица

ха да смятат, че тя е убита и случаят никога няма да се разкрие. Кой би могъл да предположи, че е

жива и цели осем и половина години е била само на 40 – 50 метра от нашата къща, скрита в бун-

тиянски мисли, които ме завладяха от първия миг, не ми дават мира. "Рошави" е точната дума за тях.

Главните действащи лица ми навяват толкова асоциации – и от сферата на материалния, и от тази на духовния свят.

Първо за похитителя – Волфганг Приклопил. Що за човек е той? Биографията му може да се разбере от медиите. Но се питам как може този тих, спокоен, услужлив и подреден човек (един ден преди да се самоубие го видях пред гаража си да мете и да почиства двора) да замисли, проведе и прикрива осем и половина години такова жестоко престъпление? Как е възможно да води такъв прецизен двойствен живот? От една страна, не е убил жертвата, грижил се е за нея, а от друга – ѝ е отнел свободата и юношеството. Всъщност не носи ли

Продължава на стр. 7